

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/3/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9508100010
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Hrubala
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2015:9508100010.13

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu a členov senátu JUDr. Jána Giertliho a JUDr. Romana Púchovského, v trestnej veci proti obžalovanému U. G. a spol., pre trestné činy založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí dňa 27. februára 2015 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

Podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaní
U. G. nar. XX.XX.XXXX vo T. X., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby v S.

a

J. R.. nar. XX.XX.XXXX vo T. nad W., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v U. U.
p r e p ú š ť a j ú z v ä z b y .

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26. januára 2015 senát Špecializovaného trestného súdu vo veci sp.zn. BB-4Nt 4/2013 uznesením rozhodol tak, že podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o konaní pred ústavným súdom, u vymenovaných odsúdených povolil obnovu konania vo veci vedenej na Špeciálnom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T 3/2008 a v zmysle § 400 ods. 1 Trestného poriadku u menovaných odsúdených zrušil výrok o treste z rozsudku Špeciálneho súdu sp. zn. BB-3T 3/2008 (výrok o vine zostal nedotknutý). Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným v ten istý deň a tak sa vec v zmysle § 404 ods. 2 Trestného poriadku dostala do štádia konania, kedy sa po právoplatnom povolení obnovy konania pokračuje v konaní na podklade pôvodnej obžaloby. Medzi vymenovanými odsúdenými boli aj U. G., nar. XX.XX.XXXX v X. O. a J. R. nar. XX.XX.XXXX vo T. nad W.. U odsúdeného U. G. išlo o trest súhrnný, súčasne bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2T 31/2001 zo dňa 28.6.2007 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To 1/2008 zo dňa 11.11.2008 čo do výroku o treste, ktorý bol uložený U. G., ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad.

V ten istý deň tiež ten istý senát Špecializovaného trestného súdu po vypočutí v tomto štádiu trestného stíhania už obžalovaných rozhodol uznesením sp. zn. BB-4 Nt 4/2013 o vzatí do väzby o. i. aj obžalovaných U. G. a J. R. s tým, že sú u nich dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., väzba u nich začala plynúť dňa 26.01.2015 o 14.30 hod. U obžalovaného U. G. sa toto rozhodnutie stalo právoplatným dňa 30.01.2015, u obžalovaného J. R. dňa 26.01.2015.

Prieskumom spisu vrátane vyžiadaných spisov z iných súdov súd zistil, že obžalovaní G. a R. boli uznaní za vinných a odsúdení v konaniach iných súdov nasledovne:

Obžalovaný U. G. (ako už bolo vyššie uvedené) bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2T 31/2001 zo dňa 28.6.2007 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To 1/2008 zo dňa 11.11.2008 uznaný vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. zák. v znení zákona č. 183/1999 Z. z., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov so zaradením pre jeho výkon do III. NVS. V tejto veci Najvyšší súd SR pod sp. zn. 2To 1/2008 U. G. aj nariadil výkon tohto trestu odňatia slobody, v jeho výkone sa obžalovaný nachádzal až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. BB-3 T 3/2008.

Obžalovaný J. R. bol v konaní vedenom Okresným súdom J. sp. zn. 8 T 82/2010 rozsudkom z 28.05.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 To 63/2012-684 uznaný vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák., prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (ide o tzv. ďalší trest podľa § 43 Tr.zák., tento trest bol i nariadený).

V zmysle nálezu Ústavného súdu sp. zn. III ÚS 79/2000 z 31.5.2001 (jeho názor bol o. i. akceptovaný aj v judikovanom rozhodnutí NS SR pod č. 39/2003 a v konaniach 2Tdo 52/2011 a 2Tdo 42/2013) je tento stret potrebné riešiť tak, že výkon trestu má prednosť pred výkonom väzby, lebo súčasťou zákonného obsahu základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy SR je aj právo nebyť vzatý do väzby či ponechaný v nej, pokiaľ sú dané podmienky pre nástup výkonu trestu odňatia slobody. K naplneniu takto chápaného výkladu čl. 17. ods. 5 Ústavy SR je potrebná nielen realizácia nariadenia výkonu trestu, ale i formálne potvrdenie tohto stavu čo najskorším rozhodnutím o prepustení z väzby u osoby, u ktorej bol nariadený výkon trestu.

Tento prístup je potrebné aplikovať i v prípade zrušenia súhrnného trestu, nakoľko jeho zrušením sa automaticky obnovuje stav, ktorý existoval pred vynesením takéhoto trestu - teda obnovuje sa platnosť a účinnosť nariadeného výkonu trestu, ktorý bol súhrnným trestom zrušený.

Na nevyhnutnosti vydania čo najskoršieho rozhodnutia zabezpečujúceho realizáciu stavu, ktorý sa týmto rozhodnutím obnovuje, nič nemení ani to, že žiaden z obžalovaných voči väzobnému rozhodnutiu v zmysle § 403 Trestného poriadku nepodal sťažnosť a obžalovaný U. G. podal proti predsedovi senátu JUDr. Jánovi Hrubalovi námietku zaujatosti (podľa § 32 ods. 3 Tr.por. bolo o nej rozhodnuté dňa 11.02.2015). V zmysle § 32 ods. 4 Trestného poriadku ide totiž o úkon, ktorého nevykonanie by mohlo ohroziť účel trestného konania, garanciu dodržania základných práv a slobôd a súd o ňom rozhodol promptne ihneď po obdržaní vyžiadaných spisov a potvrdení vyššie uvádzaných faktov.

Z dôvodu potreby naozaj rýchleho konania a z dôvodu, že sa vo svojej podstate vychádza v ústrety osobám, o ktorých sa rozhoduje (obžalovaný G. sám takýto postup navrhoval resp. pri výsluchu pred senátom konajúcim vo veci BB-4Nt 4/2013 bol s ním uzrozmeneý ako s nevyhnutným následkom), pričom k predmetu, dôvodom a následkom väzby súd obžalovaných naozaj prednedávnom už vypočul, ich opätovný výsluch súd považoval za zbytočný, resp. konštatoval, že k splneniu povinnosti uvedenej v § 72 ods. 2 Trestného poriadku došlo dňa 26.01.2015. Inak povedané, rigidnosť a formalistický výklad ustanovenia § 72 ods. 2 Trestného poriadku (zakotvenie povinnosti vypočutia pred rozhodnutím o väzbe) a stanovovanie neverejného zasadnutia za účasti prokurátora a obvinených s potrebou zachovania predpísaných lehôt na prípravu by tu paradoxne viedlo k ukráteniu práv obžalovaných osôb.

Preto súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť v lehote troch dní od jeho oznámenia. Odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora. Ak je prokurátor prítomný pri vyhlásení takéhoto rozhodnutia, má jeho sťažnosť odkladný účinok iba vtedy, ak bola podaná ihneď po vyhlásení rozhodnutia. Ide o úkon, ktorého nevykonanie by mohlo ohroziť účel trestného konania, u ktorého sa má za to, že ak strana podá sťažnosť proti rozhodnutiu podľa § 32 ods. 3 Tr. por., podala sťažnosť aj proti tomuto uzneseniu.